

bo tuja zemlja lahka! kjer, čakaš, vstajenja, in Gospod Najvišji — tvoj blagi plačnik!

Od Sv. Janža na Dravskem polju se nam poroča, da sta vrla mladeniča-brata Jože in Miha Resek padla na italijanskem bojišču. Jože je bil v 21. letu in je bil zadet v prsa od krogle izdajškega Italijana dne 24. avgusta 1915. Miha pa je padel, star še le komaj 19 let, zadet od granate dne 20. septembra 1916.

Dne 4. oktobra je padel na tirolski fronti vzgleden Marijin družabnik Alfonz Skerbinšek, sin ugledega in obče spoštovanega cerkvenega ključarja in župana Jožeta Skerbinšeka na Prihovi. Bil je od granate zadet in pri priči mrtev. Pridni družini naše srčno sožalje, ljubemu Alfonzu pa trajen spomin v molitvi!

Za domovino so padli iz Dobove pri Brežicah v boju naslednji mladeniči: Alojzij Zokelj, Franc Sečen, Ivan Strojnik, Anton Hotko, Vučajak Jožef, Jožef Gerjevič. Vseh skupaj do sedaj naznanjenih 30 padlih.

Padel je dne 6. julija severno od mesta Astago, zadet od sovražne granate, vrl mladenič Al. Kraus, doma v Logu pri Sladkigori. Bil je priden vojščak in zaveden Slovenec. Dragi Lójzek, bil nam si vsem ljub in drag tovariš, moja najboljša podpora. Ni ti bilo dano videti dom in svoje, ki si je tako vroče ljubil. Daleč v stran od ljube domovine in nepozabnih staršev počivaš. Spomin na te podžiga nam pogum. Pozdrave iz bojnega polja pošilja F. Herič, kadet-aspirant.

Na italijanskem bojišču je padel junaške smrti težko v glavo zavlečen sanitetni vojak Martin Pen, še le 25 let star. Bil je od začetka vojske zmiraj na črti. Po poročilu vojnega kurata je bil pokopan dne 21. septembra pri Sv. Danjelu pri Sežani na Krasu. Dragi sin in brat! Prerano si nas zapustil in se na kraj miru preselil, kjer ni vojske in ne gromenja topov. Onkraj groba ti bo zadonela trobenta angelska.

Prav mlo so zapeli braslovški zvonovi za slovo rajnemu možu Francu Ortl, ki je padel za domovino dne 9. avgusta na južnem bojišču. Zapustil je žalujočo ženo s 4 majhnimi otročiči. Bil je dober krščanski oče svoje družini ter ljub vsem drugim ljudem.

Posestnik Jožef Legvart, p. d. Travnjski Gašpar, iz Nove cerkve pri Celju je padel dne 12. junija 1916 v boju na Monte Civa na Laškem v zvestem izpolnjevanju svoje domovinske dolžnosti in je pokopan v skupnem grobu na Monte Triadorahau-ga. Pokojnega so ljubili vsi znanci radi njegove ljubeznivosti, dobrosrčnosti in potrpežljivosti. Bil je več let občinski odbornik in ud kraškega šolskega sveta ter je imel priliko, s pravo srčnostjo in veliko vneto delovati za obči blagor svojega domačega kraja. Ko ga je lani dne 15. maja klicala domovina, šel je z navdušenostjo. Pač težko se je ločil od doma, zapuščajoč skrbno ženo s 6 otroci. Svojim ljubim je skrbno dopisoval. Iz vseh pisem se zrcali njegovo blago srce: prava očetovska skrb, ljubezen do ljube domovine in udanost v voljo Vsemogočnega. Njegova želja, priti na dopust, da bi objel svoje ljube, in pri lepem posestvu potrebno odredil, se mu ni izpolnila. Blagi oče ostane v nepozabnem spominu dobre žene in otrok, mater in sestere ter treh bratov. Srčnega junaka se bodo hvaležno spominjali vsi njegovi znanci.

Iz občine Sv. Jeronim pri Vrškem se nam piše: Dne 8. avgusta je padel na Ruskem-Poljskem Valentin Ferme, star 30 let. Bil je že lansko leto v Galiciji v hudih bojih, posebno dne 9. avgusta ob Dnjestru pri 87. pešpolku. Od tam je bil poklican na italijansko bojišče, kjer se je močno prehladil in bil v bolnišnici nekaj nad tri mesece. Meseca januarja je zopet prišel v Zalec k pešpolku št. 87. Od tam je bil prestavljen v Maribor k pešpolku št. 47, s katerim je šel meseca junija na bojišče, koder je bil pridelen k dunajskim domobranom št. 24, s katerimi se je nekaj tednov junaško bojeval in tako našel dne 8. avgusta častno smrt na bojnem polju, zadet v trebuh. Bil je takoj mrtev, kakor nam je sporočil njegov prijatelj. V Nemčiji zapušča ženo in tri male otroke, kateri je srčno ljubil. Ganljivo je bilo pri slovesu, ko mu je njegova, še ne tri leta stara hčerka venomer klicala, ko je videla da se poslovlja: „Ljubi moj papa, ostani pri meni, ne hodi proč od mene, saj te imam tako rada!“ Rečica je že menila slutiti, da če ga pusti od sebe, ne bo več videla svojega dobrega ateja.

Dne 23. avgusta je dal svoje življenje za cesarja in domovino Anton Luci od 87. pešpolka. Padli je bil posestnik v Vodranem pri Sv. Bolniku. K vojakom je odrinil dne 17. januarja 1916, star 45 let. Prideljen je bil v Kotor; tam je zlolel in v kratkem bil odpeljan v trdnjavske bolnišnice v Kelnje in tam naglo smrti umrl. Bil je priljubljen posestnik, cerkveni ključar pri Sv. Bolniku in občinski odbornik. Zapušča žalujočo ženo in 4 nedoletne otroke. Sin Ivan tudi nosi vojaško suknjo. Ti, ki spiš v prezgodnji groba jami, počivaj mirno!

Iz Podgorja pri Slovenjgradcu je že 22 mož in mladeničev storilo junaško smrt za domovino. Med temi sta tudi dva vzorna in spoštovana vredna mladeniča, sinova veleposestnika Strmčnika. Oba sta se hrabro borila že v letu 1914 na severu proti Rusu, a sedaj pa proti izdajalen-polentariju. V najlepših letih sta zapustila ta svet ter sta

storila junaško smrt in sicer 26letni Jožef Strmčnik dne 26. julija 1915, 24letni Maksimilijan pa dne 15. septembra 1916. Zalostno je bilo dne 6. oktobra, ko so naši podgorški zvonovi tako mlo in otožno naznanjali čeli domači župniji, da je padel na bojnem polju Strmčnikov sin. Bil je vzoren mladenič, zvest in hraber junak. Čela občina žaluje za njim. Marija in sv. Jožef pa naj tolažita sestrice in dobrega brata, ki se še vojskuje na bojnem polju proti sovražnemu polentariju. Ljubi Bog pa naj tolaži dobrega ateja in ljubo mamico. Velika žalost in nesreča jih je zadela, ko jim je vojska že drugega sina odvzela. Duša Maksova se v nebesih med izvoljenimi veseli, truplo pa na bojnem polju spi.

Iz južne Dalmacije se nam poroča, da sta umrla dne 24. septembra ob 6 uri zjutraj Alojzij Kolar, doma iz Pilštanja, in Ljubomir Dogonča, desetnik, Hrvat iz Banata. Oba je ustrelil Madžar-topničar Sapi ob 5. uri zjutraj, ko sta se oba sladko spala. Alojzij Kolar je bil trikrat zadet, Ljubomir Dogonča pa dvakrat. Pokojni Kolar je bil odlikovan s srebrno svetinjo II. razreda. Govoril je do zadnje minute in nas Slovence na pomoč klical. Ker sem bil njegov prijatelj, me je še zadnji trenotek prosil: „Piši domov, pa pozdravi mi vse!“ Slovenci žalujemo za njima, ker sta bila poštena in hrabra vojaka-topničarja. Kolar zapušča očeta, mater in brata. Ljubomir Dogonča je zapustil ženo in enega otroka. Pokopana sta blizu mesta Kotor v Dalmaciji. Bodi jima hrvatska zemlja lahka! Njuno smrt obžalujemo: Stefan Potočnik, doma iz Leveca pri Celju; Ivan Flego, doma iz Zagreba; Jožef Gorjup, doma iz Pilštanja; Ivan Čulk, doma iz St. Jurija ob Taboru; Franc Potočnik, doma iz Konjice; Ivan Zorko, doma iz Kalobija pri Celju; Anton Očko, doma iz Konjice; Andrej Kolarič, doma iz Ormoža.

Življenje je daroval za domovino in cesarja Jurček Sketov iz Dramelj. Padel je na italijanski fronti. Vsi smo ga radi imeli.

Vsem padlim slovenskim junakom naj sveti venca luč!

Državni zbor.

V ponedeljek, dne 23. oktobra, se snidejo na Dunaju načelniki strank, da se posvetujejo o sklicanju državnega zbora. Sliši se, da ministrski predsednik grof Stürgkh ni za sklicanje državnega zbora in da se ne bo uklonil splošni želji, ker ni zaupnik državnega zbora, ampak vladarjev. Pač pa je grof Stürgkh baže voljen, pod gotovimi pogoji sklicati delegacije.

Mira nočejo.

Ker so nastale govoriče, da sta se začeli Nemčija in Rusija pogajati za mir, izjavljajo petrograjska uradna poročila, da so govoriče od prve do zadnje črke neresnične. Ruska vlada vstraja pri svojem sklepu, da se vojskuje do konca.

Italijanski minister Bisolati je izjavil, da se bo vojska nadaljevala, dokler ne bo Nemčija oslabiljena in Avstro-Ogrska kot država unpečena. Kdor danes govori za mir, je veleizdajalec.

Ni še dolgo, da sta pred kratkim v istem smislu govorila tudi angleški in francoski ministrski predsednik Asquith in Briand.

Proti Avstro-Ogrski.

Naši sovražniki so začeli nanovo besneti proti naši državi. Italijanski minister Bisolati je v javnem razgovoru zahteval, da mora vojska trajati, dokler Avstrija ni uničena. Uplivni angleški časnik „Times“ se o tem izjavlja: Avstro-Ogrska mora na korist narodov, na korist Italije in prihodnjega evropskega položaja izginiti.

Zmešnjava na Grškem.

Zmešnjava na Grškem, boj med kraljem in četverosporazumom se nadaljuje. Kralj vlada v Atenah, četverosporazumov zaupnik Venizelos pa se pripravlja, da začne vladati v Solunu. Tudi Venizelos bode imenoval svoje ministre, pobiral davke in sestavil vojsko. Kralj je moral pred tedni izročiti četverosporazumu ladje, sedaj pa bo moral dati tudi armado razorožiti. Na ta način se jemlje moč postavnemu vladarju in se daje nepostavnemu Venizelosu. Kralj je vedno slabjši, Venizelos močnejši. Toda v Stari Grčiji in meji vojaštvom še ima kralj vedno pretežno večino pristašev.

Kitajska in Japonska.

Med Kitajsko in Japonsko je zavladala zopet večja napetost, ker Kitajska noče privoliti v vse za-

hteve Japonske, ki bi rada dobila na Kitajskem vse mogoče gospodarske, politične in vojaške predpraviče. Japonska pomnožuje svoje čete v Mandžuriji.

Kje je „Bremen“?

V Nemčiji je nastal prepir, ali je trgovski podmorski čoln „Bremen“ srečno privozil v Ameriko ali pa ga je ob ameriški obali potopil sovražna torpedo. Oblast se ni odgovorila.

Italijansko bojišče.

Italijani so radi prevelikih izgub bili prisiljeni, že dne 13. oktobra ustaviti svojo osmo ofenzivo, o kateri smo že v zadnji številki poročali. Ofenziva se je pričela dne 1. oktobra s silno artilerijsko predpripravo, ki je trajala do 9. oktobra, ko so se pričeli ogromni infanterijski navalji. 32 italijanskih brigad s približno 260.000 možmi je skozi 4 dni skoro noč in dan napadalo našo kraško fronto med Gorico in morjem. Italijanu se tudi v tej osmi ofenzivi kljub silnemu naporu ni posređilo, da bi prodrl proti Trstu. Dosegel je le malenkostne uspehe. Edino pri Novi vasi je zasedel poldrug kilometer kraškega ozemlja, ki ga je strašno drago plačal s smrtjo tisočev in tisočev svojih vojakov. V teh bojih so se posebno zopet proslavili polki našega „železnega zbora“ in sicer pešpolka št. 87 in 47, ter domobrantska pešpolka št. 26 in 27. Junaštvo slovenskih vojakov proslavlja jo celo tuji vojni poročevalci.

Manjši boji se vršijo tudi na Tirolskem.

Zmagovita Borojevičeva armada.

Borojevičeva armada je v osmi soški bitki ostala zmagovita. Bitka se je pričela z artilerijsko predpripravo dne 4. oktobra. Pehotni napadi so se pričeli dne 9. oktobra. Pravi boji so se tedaj končali dne 11. oktobra z uničenjem italijanske 45. divizije. Napadalec je štel 32 brigad. Njegove izgube, ki so ga prisilile, da je boj ustavil, so morale biti naravnost strašne. Sovražnik je v osmi soški bitki zasedel samo 1½ km širok odsek bojne črte pri Novi vasi. Svojemu cilju — Trstu — se s tem Italijani niso še nič približali. Do našega Trsta še imajo 30 km zračne črte.

Slava našim polkom!

Kakor je razvidno iz poročil, ki prihajajo iz kraškega bojišča, so stali v sedanjih zmagovitih bojih proti Lahu zopet staroslavni naši domači polki: št. 87, 47, kranjski domobrantski polk št. 27, naš 26. ter Bosanci in Hrvati. Dasiravno je bila Borojevičeva armada v ogromni manjšini, vendar je naš „železni“ armadni zbor zopet pokazal svojo moč. — Slava našim junakom!

32 brigad proti nam.

Vojni poročevalci opisujejo osmo ofenzivo za skrajno silno, nezaslišana je bila mera te ofenzive. V bivališču neke divizije na Krasu je dne 13. t. m. rekel neki general: „Ta bitka je doslej višek vojne. Ogromna oborožena sila okroglo 260 tisoč italijanskih vojakov se zaletava že 72 ur nepretrgoma proti kraškemu okopu in vedno še bolnajo tisoči topov, ki streljajo že 11 dni in 11 noči brez prestanka.“ — 32 brigad je slo na bojišče in sicer po valovnem načinu, katerega je uporabljal najprvo francoski general Joffre in potem ga je prevzel in še izpopolnil ruski vojskovodja Brusilov. Val za valom nastopi, drug tik za drugim, ozko včlenjeni, vrste se tesne pa globoke in to pot ne prihaja infanterija samo z buzdovanom in bajonetom, ampak ima s seboj tudi strojne puške in celo topove. Ko je prvi bojni dan prijurišala italijanska infanterija v ogromni množini, se je pričel splošen napad na celi kraški planoti, vendar pa so nastala posamezna bojna središča, tako v odseku Mirenskega grada do Nove vasi, v Novi vasi sami, na višinah 208 in 144. Mestoma se je razbil naval že v našem artilerijskem ognju, mestoma so italijanske čete vdrle v naše črte, ali naša infanterija je vstrajala do zadnjega moža, in je navzlic sovražnikovi premoči s prohapadom one Italijane, ki so vdrli, skoro povsod vrgla iz naših jarkov.

Na kraški fronti 1500 topov.

Cel teden je grmelo na Krasu iz italijanskih, francoskih in angleških topov, okoli 1500 po številu, peklenko razbijanje vsepovsodi, okoli 200.000 streliv na dan, in ko je bila ta velikanska artilerijska priprava končala svoje delo, je prijurišala infanterija, val za valom, strahovit boj se je vnel, ali ni priresei onega uspeha, katerega so pričakovali. Ta silni naval je bil odbit, kar naenkrat smo čuli, da je ita-